

Kur'anın Işığında Gençlik

Gönderen Kadir Hatipoglu - Ağustos 17 2022 01:00:00

sigara, alkol ve uyuşturucu gibi insan hayatını karartan ve bırakılması özel tedaviyi gerektiren kötü alışkanlıklara gençilik döneminde ve genellikle kötü arkadaşlar aracılığıyla sahip olunur. Bunun için gençlerin arkadaşlarını iyi seçmesi; anne-babaların, gençlerin nereye gidip geldiklerini, kiminle konuştuşlarını, davranışlarındaki değişiklikleri takip etmeleri, olumsuz bir durumla karşılaşlıklarında gerekli tedbirleri almaları gereklidir. O sebeple satanizm, komünizm, paganizm, ateizm ve terörism gibi faaliyetlere karşı gençleri uyarmak ve korumak özel bir önem arz etmektedir.

 Temizlik, disiplinli ve düzenli çalışma, anne-babaya, büyüklere ve çevreye saygı, hoşörü, sabır ve yardımlaşma, insan, peygamber ve Allah sevgisi, kurallara uyma, doğruluk, haktan yana olma ve Allah'a saygı olma bilinci gibi güzel erdemler, bu dönemde kazanılır ve sonraki dönemlere taşınır. Hz Peygamber (SAV), gençlige ve gençlerin yetiştirilmesine büyük önem vermiştir. Fertlerin, kendileri ve çevreleriyle uyumlu oluşları ve toplum hayatında varlıklarını sağlıklı olarak sürdürebilmeleri, sadece bilim, teknoloji ve ekonomi ile mümkün değildir. Manevi ve ahlaki değerlere de ihtiyaçç vardır. Bu değerler ailede, eğitim ve öğretim kurumlarında ve toplumda kazanılır. Gençlerin iyi birer insan olarak yetişmeleri, onların önlerine kötü örnekler koymamakla mümkün olur. Doğru, güzel ve faydalı olan şeyleri bizzat uygulayarak gösterme, anlatma ve telkin, sözü anlatımdan daha etkilidir. Kur’an’a baktığımızda; dürüstükte, iffette, edepte, saygıda, doğrulukta ve tevhit mücadelesinde bizlere örnek olacak gençlerden söz edildiğini görüyoruz:

 Maide suresinin 27/ 31. ayetlerinde Hz Âdem (AS)’in iki oğlunun küssesi anlatılır: #1608;#1614;#1575;#1578;#1618;#1604;#1615;#1593;#1614;#1604;#1614;#1610;#1618;#1607;#1616;#1605;#1618;#1606;#1614;#1576;#1614;#1571;#1614;#1575;#1576;#1618;#1606;#1614;#1610;#1618;#1570;#1583;#1614;#1605;#1614;#1576;#1616;#1575;#1604;#1618;#1581;#1614;#1602;#1617;#1616;#1573;#1616;#1584;#1618;#1602;#1614;#1585;#1617;#1614;#1576;#1614;#1575;#1602;#1615;#1585;#1618;#1576;#1614;#1575;#1606;#1575;#1611;#1601;#1614;#1578;#1615;#1602;#1615;#1576;#1617;#1616;#1604;#1614;#1605;#1616;#1614;#1571;#1614;#1581;#1614;#1583;#1616;#1607;#1616;#1605;#1614;#1575;#1608;#1614;#1604;#1614;#1605;#1618;#1610;#1615;#1578;#1614;#1602;#1614;#1576;#1617;#1614;#1604;#1618;#1605;#1616;#1606;#1614;#1575;#1604;#1570;#1582;#1614;#1585;#1616;#1602;#1614;#1575;#1604;#1614;#1571;#1614;#1602;#1618;#1578;#1615;#1604;#1614;#1606;#1617;#1614;#1604;#1614;#1603;#1614;#1602;#1614;#1575;#1604;#1614;#1573;#1616;#1606;#1617;#1614;#1605;#1614;#1575;#1610;#1614;#1578;#1614;#1602;#1614;#1576;#1617;#1614;#1604;#1615;#1575;#1604;#1604;#1617;#1607;#1615;#1605;#1616;#1606;#1614;#1575;#1604;#1618;#1605;#1615;#1578;#1617;#1614;#1602;#1616;#1610;#1606;#1614;#1604;#1614;#1574;#1616;#1606;#1576;#1614;#1587;#1614;#1591;#1578;#1614;

إِلَيَّ
يَدَكَ
لِتَقْتُلَنِيمَاأَنَاْ
بِبَاسِطٍ
يَدِيَ
إِلَيْكَ
لَأَقْتُلَكَ
14;إِنِّي
أَخَافُ
اللّهَرَبَّ
الْعَالَمِينَ;إِنِّي
أُرِيدُأَن
تَبُوءَ
بِإِثْمِي
وَإِثْمِكَ
فَتَكُونَ
مِنْ
أَصْحَابِ
النَّارِ
وَذَلِكَ
جَزَاء
الظَّالِمِينَ;فَطَوَّعَتْلَهُ
نَفْسُهُ
قَتْلَ
أَخِيهِ
فَقَتَلَهُ
فَأَصْبَحَ
مِنَ
الْخَاسِرِينَ;فَبَعَثَ
اللّهُ
غُرَاباً
يَبْحَثُفِي
الأَرْضِ
لِيُرِيَهُ
كَيْفَ
يُوَارِي
سَوْءةَ
أَخِيهِ
قَالَيَا
وَيْلَتَا
أَعَجَزْتُ
أَنْأَكُونَ
مِثْلَ

هَـذَالْغُرَاوَارِيَسَوْءةَأَخِيفَأُوَارِيَالنَّادِمِيَ 27-) “Onlara, Âdem’in iki oğlunun haberini gerçek olarak anlat: Hani birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden kabul edilmiş, diğerinden ise kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen kardeş, kıskançlık yüzünden), “And olsun seni öIdüreceğim” dedi. Diğer de “Allah ancak takva sahiplerinden kabul eder” dedi (ve ekledi:) 28-) “And olsun ki sen, öIdürmek için bana elini uzatsan (bile) ben sana, öIdürmek için el uzatacak değilim. Ben, âlemelerin Rabbi olan Allah’tan korkarı̄m.” 29-) “Ben istiyorum ki, sen, hem benim günahımı hem de kendi günahını yüklenip ateşe atılacaklardan olasın; zalimlerin cezası işte budur.” 30-) “Nihayet nefsi onu, kardeşini öIdürmeye itti ve onu öIdürdü; bu yüzden de kaybedenlerden oldu.” 31-) “Derken Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini ona göstermek için yeri eșeleyen bir karga gönderdi. (Katil kardeş) “Yazıklar olsun bana! Şu karga kadar da olamadım mı ki, kardeşimin cesedini gömeyim” dedi ve ettiğine yananolardan oldu.” (MAİDE SURESİ – 27/31. AYETLER) İki genç Allah’a birer kurban sunar, birininki kabul edilir, diğerinin kabul edilmez. Kurbanı kabul edilmeyen genç, kardeşini öIdür, fakat sonunda pişman olur. Bu kıssada öIdürülen Habil’in, Allah’a imanı, teslimiyeti, takvası, ihlâsı, kurallara uyması, insana saygısı övüürken; katil olan Kabil’in haset, kin, bencillik ve nefsanî arzularına uyması, kural tanımaması, şiddet uygulaması ve cinayet işlemesi yerilir bu tür davranışılarda bulunanların sonlarının hüsran oluşuna dikkat çekilir. Genç yaşında Hz İbrahim (AS)’in putperest olan babası ve içinde yaşadığı Babil halkı ile tevhit mücadelesi ve bu konuda topluma sunduğu delilleri örnek olarak anlatılır: وَإِذْقَالَإِبْرَاهِيمُ لأَبِييهِآزَرَأَتَتَّخِذُأَصْنَاماًآلِهَةًإِنِّيأَرَاكَوَقَوْمَكَفِيضَلاَلٍمُّبِينٍوَكََذَلِكَنُرِيإِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ

السَّمَاوَا
78;ِ وَالأَرْضِ
وَلِيَكُونَ
مِنَ
الْمُوقِنِي
06;َ:فَلَمَّا
جَنَّ
عَلَيْهِ
اللَّيْلُ
رَأَى
كَوْكَباً
قَالَ هَـذَا
رَبِّي
فَلَمَّا
أَفَلَ قَالَ
لا أُحِبُّ
الآفِلِينَ:ف
14;لَمَّا رَأَى
الْقَمَرَ
بَازِغاً
قَالَ
هَـذَارَبِّ
10; فَلَمَّا
أَفَلَ قَالَ
لَئِن لَّمْ
يَهْدِنِي
رَبِّي
لأكُونَنَّ
مِنَ
الْقَوْمِ
الضَّالِّين
14;:فَلَمَّا
رَأَى
الشَّمْسَ
بَازِغَةً
قَالَ هَـذَا
رَبِّي
هَـذَاأَكْب
14;رُ فَلَمَّا
أَفَلَتْ
قَالَ يَا
قَوْمِ
إِنِّي
بَرِيءٌ
مِّمَّا
تُشْرِكُونَ:
73;ِنِّي
وَجَّهْتُ

وَجْهِيَ
لِلَّذِي
فَطَرَ
السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ
حَنِيفاً
وَمَا أَنَاْ
مِنَ
الْمُشْرِكِينَ
نَ;وَحَآجَّهُ
ُ قَوْمُهُ
قَالَ
أَتُحَاجُّون
ِّي فِي
اللّهِ
وَقَدْ
هَدَانِ
وَلاَ
أَخَافُ مَا
تُشْرِكُونَ
بِهِ إِلاَّ
أَن يَشَاءَ
رَبِّي
شَيْئاً
وَسِعَ
رَبِّي كُلَّ
شَيْءٍ
عِلْماً
أَفَلاَ
تَتَذَكَّرُو
نَ;وَكَيْفَ
أَخَافُ مَا
أَشْرَكْتُمْ
وَلاَتَخَافُونَ
أَنَّكُمْ
أَشْرَكْتُمَ
لَمْ
يُنَزِّلْ
بِهِ
عَلَيْكُمْ
سُلْطَاناً
فَأَيُّ
الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ
بِالأَمْنِ

إِن كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ:
75;لَّذِينَ
آمَنُواْ
وَلَمْ
يَلْبِسُواْ
إِيمَانَهُم
بِظُلْمٍ
أُوْلَـئِكَ
لَهُمُ
الأَمْنُ
وَهُم
مُّهْتَدُون
14;:وَتِلْكَ
حُجَّتُنَا
آتَيْنَاهَا
إِبْرَاهِيم
14; عَلَى
قَوْمِهِ
نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ
مَّن نَّشَاء
إِنَّ
رَبَّكَ
حَكِيمٌ
عَلِيمٌ: 74-) “İbrahim, babası
Azer’e: Birtakım putları tanrılar mı ediniyorsun? Doğrusu ben seni de kavmini de
apaçık bir sapıklık içinde görüyorum, demişti.” 75-)
“Böylece biz, kesin iman edenlerden olması için İbrahim’e göklerin
ve yerin melekûtunu gösteriyorduk.” 76-) “Gecenin karanlığı onu
kaplayınca bir yıldız gördü, Rabbim budur, dedi. Yıldız batınca, batanları sevmem,
dedi.” 77-) “Ay’ı doğarken görünce, Rabbim budur, dedi. O da
batınca, Rabbim bana doğru yolu göstermezse elbette yoldan sapan topluluklardan
olurum,” dedi.” 78-) “Güneşi doğarken görünce de, Rabbim
budur, zira bu daha büyük, dedi. O da batınca, dedi ki: Ey kavmim! Ben sizin
(Allah’a) ortak koştugunuz şeylerden uzağım.” 79-) “Ben hanîf olarak,
yüzümü gökleri ve yeri yoktan yaratan Allah’a çevirdim ve
ben müşriklerden değilim.” 80-) “Kavmi onunla tartışmaya girişti. Onlara dedi
ki: Beni doğru yola iletmişken, Allah hakkında benimle tartışıyor musunuz? Ben sizin O’na
ortak koştugunuz şeylerden korkmam. Ancak, Rabbimin bir şey dilemesi hariç. Rabbimin
ilmi her şeyi kuşatmıştır. Hâla ibret almıyor musunuz?” 81-) “Siz,
Allah’in size haklarında hiçbir hüküm indirmediği şeyleri O’na
ortak koşmaktan korkmazken, ben sizin ortak koştugunuz şeylerden nasıl korkarım! Şimdi
biliyorsanız (söyleyin), iki guruptan hangisi güvende olmaya daha
Iâyiktır?” 82-) “İnanıp da imanlarına herhangi bir haksızlık bulaştırmayanlar var
ya, işte güven onlarındır ve onlar doğru yolu bulanlardır.” 83-) “İşte bu,
kavmine karşı İbrahim’e verdigimiz delillerimizdir. Biz diledigimiz kimselerin derecelerini
yükseltiriz. Şüphesiz ki senin Rabbin hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir.”

(EN’AM SURESİ – 74/83. AYETLER)

وَاذْكُرْفِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّقاً نَّبِيّاً:إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنكَ شَيْئاً:يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِ ي أَهْدِكَ صِرَاطاًسَوِ يّاً:يَا أَبَتِ تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيّاً:يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَن فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ

وَلِيّاً:قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْراهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيّاً:قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِ رُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيّاً:وَأَ عْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَى أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاء رَبِّي شَقِيّاً: 41-) “Kitap’ta İbrahim’i an. Zira o, sıdkı bütün bir peygamberdi.” 42-) “Bir zaman o babasına dedi ki: Babacığım! Duymayan, görmeyen ve sana hiçbir fayda sağlamayan bir şeye niçin taparsın?” 43-) “Babacığım! Hakikaten sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Öyle ise bana uy ki, seni düz yola çıkarayı¨.” 44-) “Babacığım! Şeytana kulluk etme! Çünküşeytan, çok merhametli olan Allah’a âsi oldu.” 45-) “Babacığım! Allah tarafından sana azap dokunup da şeytanın yakını olmandan korkuyorum.” 46-) “(Babası:) Ey İbrahim! Dedi, sen benim tanrılarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen, and olsun seni taşlarım! Uzun bir zaman benden uzak dur!” 47-) “İbrahim: Selâm sana (esen kal) dedi, Rabbimden senin için mağfiret dileyeceğim. Çünkü O bana karşı çok Iütufkârdır.” 48-) “Sizden de, Allah’ın dışındaaptığınız şeylerden de uzaklaşıyor ve Rabbime yalvarıyorum. Umulur ki (senin için) Rabbime dua etmemle bedbaht (emeği boş gitmiş) olmam. (MERYEM SURESİ – 41/48. AYETLER) وَاتْلُ عَلَيْهِمْ

نَبَأَ
 إِبْرَاهِيمَ:إِذْ قَالَ
 لِأَبِيهِ
 وَقَوْمِهِ
 مَا
 تَعْبُدُونَ:قَالُوانَعْبُدُ
 أَصْنَاماً
 فَنَظَلُّ
 لَهَا
 عَاكِفِينَ:قَالَ هَلْ
 يَسْمَعُونَكنَ:أَوْ
 يَنفَعُونَكُمْ أَوْ
 يَضُرُّونَ:قَالُوا بَلْ
 وَجَدْنَا
 آبَاءنَاكَذَلِكَ:
 يَفْعَلُونَ:قَالَ
 أَفَرَأَيْتُم مَّا
 كُنتُمْ
 تَعْبُدُونَ:أَتُمْ
 وَآبَاؤُكُمُ
 الْأَقْدَمُونَ: 69-) “(Rasülüm!) Onlara İbrahim’in haberini de naklet.” 70-) “Hani o, babasına ve kavmine: Neye tayıyorsunuz? Demişti.” 71-) “Putlara tayıyoruz ve onlara tapmaya devam edeceğiz” diye cevap verdiler.” 72-) “İbrahim: Peki, dedi, yalvardığınızda onlar sizi işitiyorlar mı?” 73-) “Yahut size fayda ya da zarar verebiliyorlar mı?” 74-) “Şöyle cevap verdiler: Hayır, ama biz babalarımızı böyle yapar bulduk.” 75-) “İbrahim dedi ki: İyi ama neye taptığınızı (biraz olsun) düşündünüz mü?” 76-) “İster siz, ister eski atalarınız” (&SUARA SURESİ – 69/76).
AYETLER) Hz İbrahim (AS)’in gençlik önemi ile ilgili hayat hikâyesinden, gençlerin zihinlerinde şüphe ve tereddüt olabileceğini, bunun akıl ve mantık ile giderilmesi gerektiğini, gençlerin yetişkinlere göre daha idealist olduklarını öğreniyoruz. Hz Yusuf (AS), Kur’an’da iffet ve sabır timsali olarak sunulur. Gençlerin, bu konuda

Allah’ı sığınmaları gerektiği, nefsi emmarenin, daima kouml;tuuml;luuml;kleri emrettiği hatırlatılır, kardeşler arasında kıskançlığı dikkat çekilir, her fırسatta dinin anlatılması gerektiği, sabrı sonunun zafer olduğu bildirilir:

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِيهُوَ فِيبَيْتِهَاعَن

نَّفْسِهِوَغَلَّقَتِالأَبْوَابَوَقَالَتْهَيْتَ لَكَقَالَ

مَعَاذَالِّإِنَّهُرَبِّيأَحْسَنَمَثْوَايَإِنَّهُ يُفْلِحُالظَّالِمُوَ:وَلَقَدْهَمَِّوَهَمََّبِهَالَقَرَبِّهَكَلِنَصْرِفَعَنْهُالسُّوءَوَالْفَحْشَاءإِنَّهُ مِنَّدِنَاعِبَالْمُخْلَصِينَ; 23-) “Evinde bulunduğu kadın, onun nefsinden murat almak istedi, kapıları iyice kapattı ve “Haydi gel!” dedi. O da “(Hâsâ), Allah’ı sığınırım! Zira kocanız benim velinimetimdir, bana güzeli davrandı.

Gerçek şu ki, zalimler iflah olmaz!” dedi. 24-) “And olsun ki, kadın ona meyletti. Eğer Rabbinin işaret ve ikazını görmeseydi o da kadına meyletmıştı. İşte böyelce biz, kötülük ve fuhsu ondan uzaklaştmak için (delilimizi gösterdik). Şüphesiz o ihlâslı kollarımızdan!.” (YUSUF SURESİ – 23/24. AYETLER) İstemeden bir suç işleyen Hz Musa (AS)’ın Allah’ı tan af dileyişi ve bağışlanışı, yolculukta yanına bir genci arkadaş olarak alması örnek olarak zikredilir. Hz Musa (AS) kıssasında; gençlerin aceleci ve sabırsız

oluşları, fevri davranışlar sergileyebilecekleri, suç işleyebilecekleri, gençlere görev ve sorumluluk verilebileceği hususlarına dikkat çekilir:

وَلَمَّا
بَلَغَ
أَشُدَّهُ
وَاسْتَوَى
آتَيْنَاهُ
حُكْماً
وَعِلْماً
وَكَذَلِكَ
نَجْزِي
الْمُحِْنِي
نَوَدَخَلَ
الْمَدِينَةَ
عَلَى حِينِ
غَفْلَةٍ
مِّنْ
أَهْلِهَافَ㻬َجَدَ فِيهَا
رَجُلَيْنِ
يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِن
شِيعَتِهِ
وَهَذَا مِنْ
عَدُوِّهِ
فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي
مِن
شِيعَتِهِ
عَلَى
الَّذِي مِنْ
عَدُوِّهِ
فَوَكَزَهُ
مُوسَى
فَقَضَى
عَلَيْهِ
قَالَ هَذَا
مِنْ عَمَلِ
الشَّيْطَانِ إِنَّه
عَدُوٌّ
مُّضِلٌّ
مُّبِينٌ:قَالَ رَبِّ
إِنِّي
ظَلَمْتُ
نَفْسِي
فَاغْفِرْ

لِي فَغَفَرَ
لَهُ إِنَّهُ
هُوَالْغَفُ
08;رُ
الرَّحِيمُ;ق
14;الَ رَبِّ
بِمَا
أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ
فَلَنْ
أَكُونَ
ظَهِيراً
لِّلْمُجْرِ
05;ِينَ:فَأَصْب&
#1614;حَ فِي
الْمَدِينَة
16; خَائِفاً
يَتَرَقَّبُ
فَإِذَاالَّ
84;ِي
اسْتَنصَرَه
15; بِالْأَمْسِ
يَسْتَصْرِخ
15;هُ قَالَ لَهُ
مُوسَى
إِنَّكَ
لَغَوِيٌّ
مُّبِينٌ:فَل
14;مَّا أَنْ
أَرَادَ أَن
يَبْطِشَ
بِالَّذِي
هُوَ عَدُوٌّ
لَّهُمَا
قَالَ يَا
مُوسَى
أَتُرِيدُ
أَن
تَقْتُلَنِي
كَمَا
قَتَلْتَ
نَفْساً
بِالْأَمْسِ
إِن تُرِيدُ
إِلَّاأَن
تَكُونَ
جَبَّاراً
فِي

الْأَرْضِ
وَمَا
تُرِيدُ أَن
تَكُونَ مِنَ
الْمُصْلِحِي
نَ: 14-) “Musa yiğitlik çağına erip olgunlaşınca, biz ona hikmet ve
ilim verdik. İşte güzeli davranışları biz böylece mükâfatlandırırız.”
15-) “Musa, ahalisinin habersiz olduğu bir sırada şehrə girdi. Orada, biri kendi tarafından,
diğeri düşman tarafından olan iki adamı birbirile dövüşür buldu. Kendi
tarafından olanı, düşmana karşı ondan yardım diledi. Musa da ötekine bir yumruk
vurup ölümüne sebep oldu. (Bunun üzerine:) Bu şeytan işidir. O,
gerçekten saptırıcı, apaçık bir düşman, dedi.” 16-) “Musa:
Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim (başına iş açtım). Beni bağışla dedi, Allah da onu
bağışladı. Çünkü çok bağıslayıcı, çok esirgeyici olan ancak
O’dur.” 17-) “Musa: Rabbim! Bana Iütfettiğin nimetlere and olsun ki,
artık suçlulara (ve suça itenlere) asla arka çıkmayacağım, dedi.” 18-)
“Şehirde korku içinde, (etrafi) gözetleyerek sabahladı. Bir de ne
görsün, dün kendisinden yardım isteyen kimse, feryat ederek yine ondan imdat
istiyor. Musa ona (yardım isteyene) dedi ki: Doğrusu sen, besbelli bir azgınsın!” 19-)
“Musa, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince, o adam dedi ki: Ey
Musa! Dün bir cana kıydığın gibi, bana da mı kıymak istiyorsun? Demek,
düzelticilerden olmak istemiyor da, bu yerde ille yaman bir zorba olmayı arzuluyorsun
sen!” (KASAS SURESİ – 14/19. AYETLER)
Genç yaşıta kendini ibadete vermesi, if fet ve sabrı ile Hz Meryem (AS)’ün
Allah’a teslimiyeti, genç kızlara örnek olarak sunulur:
قَالَتْ
إِنِّي
أَعُوذُ
بِالرَّحْمَن
نمِنكَ إِن
كُنتَ
تَقِيّاً
“Meryem dedi ki: Senden, çok esirgeyici olan Allah'a sağınım! Eğer Allah'tan
sakınan bir kimse isen (bana dokunma).” (MERYEM SURESİ – 18. AYET)
فَتَقَبَّلَِ
07;َا رَبُّهَا
بِقَبُولٍ
حَسَنٍ
وَأَنبَتَهَا
75; نَبَاتاً
حَسَناً
وَكَفَّلَهَا
75; زَكَرِيَّا
كُلَّمَا
دَخَلَ
عَلَيْهَازََ
03;َرِيَّا
الْمِحْرَاب

14; وَجَدَ
 عِندَهَا
 رِزْقاً
 قَالَ يَا
 مَرْيَمُ
 أَنَّى لَكِ
 هَـذَا
 قَالَتْ هُوَ
 مِنْ عِندِ
 اللّهِ إنَّ
 اللّهَ
 يَرْزُقُ مَن
 يَشَاءُ
 بِغَيْرِ
 حِسَابٍ: &nbsnbsp;&nbsnbsp;&nbsnbsp;
“Rabbi Meryem” e hüsnü kabul gösterdi; onu güzel bir bitki
gibi yeti&stirdi. Zekeriyya’yı da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriyya, onun yanına,
mabede her girişinde orada bir rızık bulur ve “Ey Meryem, bu sana nereden geliyor?”
der; o da: Bu, Allah tarafındandır. Allah, dilediğine sayısız rızık verir, derdi.“
(ÂLı – İMRAN SURESİ – 37. AYET) &nbsnbsp;&nbsnbsp;&nbsnbsp; Putperest bir
toplum içinde Allah’ın birliğini kabul eden ve imanları uğrunda yaşadıkları toplumdan
kaçip bir mağaraya sığınan ve burada 309 yıl uyuyup sonra dirilen gençlerin
örnek davranışları anlatılır, Ashabi- Kehf ve gençlerin her türlü telkine
açik olduklarına işaret edilir: نَحْنُ
 نَقُصُّ
 عَلَيْكَ
 نَبَأَهُم
 بِالْحَقِّ
 إِنَّهُمْ
 فِتْيَةٌ
 آمَنُوا
 بِرَبِّهِمْ
 وَزِدْنَاهُ
05;ْ
 هُدًى: وَرَبَ
91;ْنَاعَلَى
 قُلُوبِهِمْ
 إِذْ قَامُوا
 فَقَالُوا
 رَبُّنَا
 رَبُّ
 السَّمَاوَا
78;ِ
 وَالْأَرْضِ
 لَن
 نَّدْعُوَ
 مِن دُونِهِ
 إِلَهاً

لَقَدْ
قُلْنَا
إِذاً
شَطَطاً: 13-) “Biz sana onların başından
geçenleri gerçek olarak anlatıyoruz. Hakikaten onlar, Rablerine inanmış
gençlerdi. Biz de onların hidayetini artırdık.” 14-) “Onların kalplerini metin
kıldık. O yiğitler (o yerin hükümdarı karşısında) ayağa kalkarak dediler ki: “Bizim
Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbidir. Biz, O’ndan başkasına tanrı demeyiz. Yoksa
saçma sapan konuşmuş oluruz.” (KEHF SURESİ – 13/14. AYETLER)
 Her konuda insanlara rehber olan:
رَمَضَانَ
الَّذِيَ
أُنزِلَ
فِيهِ
الْقُرْآنُ
هُدًى
لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَات
13; مِّنَ
الْهُدَى
وَالْفُرْقَ
75;نِ: “Ramazan ayı, insanlara yol
gösterici, doğrunun ve doğruya eğriden ayırmayan açik delilleri olarak
Kur’an’in indirildiği aydır.” (BAKARA SURESİ – 185. AYET)
 Ve insanları en doğru yola iletten Kur’an:
إِنَّ هَـذَا
الْقُرْآنَ
يِهْدِي
لِلَّتِي
هِيَ
أَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُ
75;لْمُؤْمِنِي&#
1606;َ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَا
78;ِ أَنَّ
لَهُمْ
أَجْراً
“Şüphesiz ki bu Kur’an en doğru yola iletir; iyi davranışlarda bulunan
müminlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu
müjdeler.” (İSRA SURESİ – 9. AYET) Bu
gençlere yer veriyor ki, gelecek nesillere örnek, yetişkinler ve toplumu
yönedenlere rehber olsun. Biz bu örneklerden toplumun ileri gelenlerinin, yetişkinlerin,
anne-babaların, gençlere iyi örnekler olması, onları iyiye, güzele ve doğruya
yönlendirmesi, onlara kötü örnek olmaması ve kötü telkinlerde
bulunmaması gerektiğini anlıyoruz. Çünkü gençlər; ahlaki ve manevi

değerleri bu toplumda bu şekilde gümzel öneklerle elde ederler.
Gençlik, buluğunda başlığına göre dini görev ve sorumluluklar da bu ağda başlar. Artık genel, Yaratıcı, peygamberi ve dini tanımak, şartlarına uygun iman etmek, içinde beş vakit namazı kılmak, Ramazan ayında oruç tutmak, iki kumar, zina, hırsızlık, yalan, hile, aldatma, iftira ve benzeri dinin haram kaldırı şeylerden kaçınmak zorundadır. Dini görevlerini ihmali etmeleri, yalan söylemeleri ve haram fiilleri işlemeleri onları günahkar yapar. Gençler buluğa erdiklerinde AMEL DEFTERLERİ günahsızından tertemizdir. Dini görevleri terk ederlerse, amel defterine günah yazılmaya başlar. Günahlar oğaldır; kalpleri kararır ve katılaşır, dinden soğur ve uzaklaşırlar. Bu konuda Hz Peygamber (SAV) şöyle buyuruyor: “Mün bir günde yaptığı zaman kalbinde siyah bir nokta oluşur. Eğer bu günaha tevbe edip terk eder ve Allahtan af ve bağış dilerse, kalbi temizlenip parlar. Eğer günaha devam ederse kalbi daha da kararır. İşte bu durum, Yine Allah’ın:

كَلَّا بَلْ
رَانَ عَلَى
قُلُوبِهِم
مَّا كَانُوا
يَكْسِبُونَ;
 “Hayır hayır! Doğrusu onların kazanmakta oldukları günahlar kalplerini paslandırmıştır.” (MUTAFFİFİN SURESİ – 14. AYET) Buyurduğu RAN, yani kalbin paslanması, kirlenmesi ve kararmasıdır.” Dolayısıyla genelilerin dinin emir ve yasaklarını öğrenmeleri ve uygulamaları bu içinden nemiştir. İbadetle yetişen gençler, genel

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)